וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ דברו
אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי
יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃ וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים
בשרו מזובו טמאתו הוא׃ כל המשכב
אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר
אשר ישב עליו יטמא׃ ואיש אשר יגע
במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב׃ והישב על הכלי אשר ישב עליו
הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ וכי ירק הזב בטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ וכל
המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא׃ וכל
הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד
הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ וכל אשר יגע בו הזב
וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ וכלי חרש אשר
יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף
במים׃ וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו
במים חיים וטהר׃ וביום השמיני יקח לו
שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה
אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן׃ ועשה

ומליל ײ עם משה ולאהרן למימר׃
מלילו עם בני ישראל ותימרון
להון גבר גבר ארי יהי דאיב
מבסריה דוביה מסאב הוא׃
ודא תהי סאובתיה בדוביה ריר
בסריה ית דוביה או חתים בסריה
מדוביה סאובתיה היא׃ כל
משכבא די ישכוב עלוהי דובנא
יהי מסאב וכל מנא דיתיב
עלוהי יהי מסאב׃ וגבר די יקרב
במשכביה יצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד
רמשא׃ ודיתיב על מנא די
יתיב עלוהי דובנא יצבע לבו׳
לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב
עד רמשא׃ ודיקרב בבסר דובנא יצ׳
יצבע לבושוהי ויסחי במי׳ ויהי מס׳
עד רמשא׃ וארי יריק דובנא בדכיא
ויצבע לבושוהי ויסחי במ׳ ויהי מס׳ עד רמ׳׃
וכל מרכבא די ירכב עלוהי דובנא
יהי מסאב׃ וכל דיקרב בכל דיהי
תחותוהי יהי מס׳ עד רמשא
ודיטול יתהון יצבע לבושוהי
ויסחי במ׳ ויהי מס׳ עד רמ׳׃ וכל
די יקרב ביה דובנא וידוהי לא
שטף במיא ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מס׳ עד רמש׳׃ ומן דחסף
די יקרב ביה דובנא יתבר וכל מן
דאע ישתטף במיא׃ וארי
ידכי דובנא מדוביה וימני
ליה שבעא יומין לדכותיה
ויצבע לבושוהי ויסחי בסריה
במי מבוע וידכי׃ וביומא תמינ׳
יסב ליה תרין שפנינין או תרין
בני יונה וייתי לקדם ײ לתרע
משכן זמנא ויתנינון לכהנא׃

כי יהיה זב׳ יכול זב מכל מקום
יהי טמא׳ ת״ל מבשרו ולא
כל בשרו׳ אחר שחלק הכת׳
בין בשר לבשר זכיתי לדין׳
טימא בזב וטימא בזבה׳ מה
זבה ממקום שהיא מטמאה
טומאה קלה׳ נדה׳ מטמאה
טומאה חמורה׳ זיבה׳ אף
הזב ממקום שמטמא טומאה
קלה׳ קרי׳ מטמא טומאה
חמורה׳ זיבה׃ זובו טמא׳
לימד על הטיפה שהיא
מטמאה׳ זוב דומה למי בצק
של שעורים ודחוי ודומה
ללובן ביצה המוזרת׳
שכבת זרע קשור כלובן
ביצה שאינה מוזרת׃ רר׳
לשון ריר׳ שזב בשרו את
זובו כמו ריר שיוצא צלול׳
או החתים׳ שיוצא עב
וסותם פי האמה׳ ונסתם בשרו
מטיפת זובו׳ זהו פשוטו
ומדרשו מנה הכת׳ הראשון
שתים ראיות וקראו טמא׳
שנ׳ זב מבשרו זובו טמא׳
ומנה הכת׳ השיני שלש
וקראו טמא׳ טמאתו בזובו
רר בשרו את זובו׳ או החתים
בשרו מזובו׳ טמאתו הוא׳
הא כיצד שתים לטומאה
והשלישית מזקקתו לקרבן׃
כל המשכב׳ הראוי למשכב
יכול אפילו מיוחד למלאכת
אחרת׳ ת״ל אשר ישכב
אשר שכב לא נאמ׳ אלא
אשר ישכב׳ המיוחד תמיד

תמיד לכך׳ יצא זה שאומרין לו
עמוד ונעשה מלאכתנו׃ אשר
ישב׳ ישב לא נאמ׳ אלא אשר
ישב עליו הזב׳ המיוחד תמיד לכך׃
ואיש אשר יגע במשכבו׳ וג׳ לימד
על המשכב שחמור הוא מן המגע
שזה נעשה אב הטומאה לטמא
אדם לטמא בגדים והמגע שאינו
משכב אינו אלא ולד הטומאה
ואינו מטמא אלא אוכלין ומשקין

ומשקין׃ והיושב על הכלי׳ אפי׳
לא נגע׳ ואפילו עשרה כלים זה
על גב זה כולם מטמאים משום
מושב׳ וכן במשכב׃ וכי ירק
בטהור ונגע בו או שנשאו שהרוק
מטמא במשא׃ וכל המרכב׳ אע״פ
שלא ישב עליו׳ כגון התפוס של
סרגא שקורין ארצון טמא משום
מרכב׳ והאוכף שקורין אולוו׳ טמא
משום מושב׃ וכל הנוגע בכל אשר

יהיה תחתיו של זב׳ בא ולימד על
המרכב שהנוגע בו טמא ואינו טעון
כבוס בגדים׳ והוא חומר במשכב
ממרכב׳ והנושא אותם את כל האמור
בענין הזב זובו ורוקו ושכבת זרעו׳
ומימי רגליו והמשכב והמושב
והמרכב שיהא אדם מטמא משאו
לטמא בגדים׃ וידיו לא שטף במים׳
בעוד שלא טבל מטומאתו ואפילו
פסק מזובו וספר ז׳ ימי׳ ומחוסר טבילה

מטמא בכל טומאותיו וזה שהוציא הכת׳
טבילת גופו של זב בלשון שטיפת
ידים ללמדך שאין בית הסתרים טעון
ביאת מים אלא אבר הגלוי כמו הידים׃
וכלי חרש אשר יגע בו הזב׳ [illegible]
ם ומאחוריו׳ כן כדאי׳ בתו׳ כהנים עד
מגעו שהוא משאו הוא אמור זה היסטו׳
וכי יטהר׳ כשיפסוק מזובו׳ שבעת ימים
לטהרתו שבעת ימים טהורים מטומאות
זיבה׳ שלא יראה זוב ובלבד רצופין׃